

Универзитет у Крагујевцу

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Број: 1487/2

29.06.2023. године

Декан Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, на основу члана 53. и 73. Статута Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, и члана 15. став 5. Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта Универзитета у Крагујевцу, донео је 29.06.2023. године

РЕШЕЊЕ

Ставља се на увид јавности Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације

„Утицај глобализације на савремени државно-правни поредак“

и испуњености услова кандидата Дејана Симића и предложеног ментора, за израду докторске дисертације објављивањем на интернет страници Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, у трајању од 15 дана.

Образложење

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације *„Утицај глобализације на савремени државно-правни поредак“* и испуњености услова кандидата Дејан Симића и предложеног ментора, за израду докторске дисертације образована Одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, Број: IV-02-311/21 од 17.05.2023. године, доставила је Факултету Извештај, дана 15.06.2023. године.

Сагласно члану 9. став 2. Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта (2020), по добијеном позитивном мишљењу надлежних органа Универзитета у Крагујевцу, Факултет ставља на увид јавности достављени Извештај.

Имајући у виду наведено, донео сам решење како гласи у диспозитиву.

Решење доставити:

- Сајт Факултета,
- Архива.

ДЕКАН

Проф. др Драган Вујисић

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У
КРАГУЈЕВЦУ**

ПРИМЉЕНО: 15 06 2023			
Срг. јад.	Број	Датум	Својеруч.
	1487		

Предмет: Извештај о оцени научне заснованости теме и испуњености услова кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације

Одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу бр. IV-02-311/21 од 17.05. 2023. године, а на основу предлога Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Крагујевцу (одлука бр. 960/5.3.2 од 25.04. 2023. године), именована је Комисија за писање извештаја о оцени научне заснованости теме докторске дисертације **"Утицај глобализације на савремени државно-правни поредак"**, кандидата **Дејана Симића**, као и оцени испуњености услова именованог кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације.

Комисија је формирана у саставу:

1. **др Срђан Ђорђевић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област Теорија државе и права, председник Комисије;
2. **др Дејан Матић**, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област Теорија државе и права, члан Комисије;
3. **др Драгана Ћорић**, доцент Правног факултета Универзитета у Новом Саду, ужа Теоријскоправна научна област, члан Комисије.

Након разматрања пријаве теме докторске дисертације коју је поднео кандидат Дејан Симић, Комисија, сходно члану 10 ставу 1 Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта Универзитета у Крагујевцу и узимајући у обзир члан 3 став 7 наведеног Правилника, подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографија и преглед научно-истраживачког рада кандидата

Кандидат Дејан Симић је рођен 04. јула 1979. године у Нишу. Основну и средњу Правно-пословну школу је завршио у Нишу. Дипломирао је на Економском факултету

Универзитета у Нишу. Мастер рад на тему "Теорије и модели јавних политика" је одбранио на Правном факултету Универзитета у Нишу, новембра 2015. године. Докторске академске студије на Правном факултету је уписао 2015. године и положио је све испите са просечном оценом 9,60 те је завршио и све друге обавезе предвиђене студијским програмом и Правилником о докторским студијама. Живи у Нишу. Говори енглески и немачки језик. Ожењен је и отац је једног детета.

Што се тиче радног искуства кандидата Симића, од 2001. године до 2010. године је радио као комерцијалиста и туристички водич у туристичкој агенцији "Еуротурс" у Нишу. Од 1. априла 2011. године запослен је у предузећу "Електродистрибуција Србије", д.о.о. Београд, и то у сектору за интегрисани менаџмент систем, и то на радној позицији стручног сарадника. Од јуна 2012. године до краја 2016. године је био Представник руководства система менаџмента на пројекту увођења и успостављања стандарда SRPS ISO/IEC 17020:2012. У својој пријави кандидат Симић истиче да поседује и сертификате за екстерног проверавача за стандарде ISO9001:2015, ISO14001:2015 и ISO45001:2018.

Истиче да познаје рад на рачунару у оквиру пакета MS Office (Word, Excel) и Corel Draw.

Кандидат је у научним часописима до сада објавио следеће радове:

- Симић, Д., *Геостратегија транзиције и безбедносни изазови*, Војно дело-интердисциплинарни научно-теоријски часопис, година LXIX, 5/2017, Београд, стр. 57-75. **M51**
- Симић, Д., *Неолиберални глобализам, суверенитет и национална одбрана*, Војно дело-интердисциплинарни научно-теоријски часопис, година LXVIII, 6/2016, Београд, стр. 20-27. **M51**
- Симић, Д., *Етика транзиционог права*, Војно дело-интердисциплинарни научно-теоријски часопис, година LXX, 7/2018, Београд, стр. 91-99. **M51**
- Симић, Д., *Етичка разматрања концепта државне сигурности*, Војно дело-интердисциплинарни научно-теоријски часопис, година LXX, 5/2018, Београд, стр. 29-37. **M51**
- Симић, Д., *Неолиберализам и промена државно-правног поретка*, Зборник радова студената докторских студија права Правног факултета у Нишу, година IV, 2016, Ниш, стр 1-13. **некатегорисан**

- Симић, Д., *Демократија у ери постсуверености*, Гласник права, Правни факултет у Крагујевцу, година X, број 2, 2019. година, Крагујевац, стр. 147-161. **M53**
- Симић, Д., *Балкан балканским народима, осврт на командовање и улогу војсковођа у првом светском рату*, Војно дело-интердисциплинарни научно-теоријски часопис, година LXVIII, 7/2016, Београд, стр. 373-379. **M51**

2. Оцена научног приступа проблему предложеног нацрта докторске дисертације и процена научног доприноса крајњег исхода рада

Кандидат Симић је предложио да назив теме докторске дисертације буде **"Утицај глобализације на савремени државно-правни поредак"**. Комисија је анализирајући поднету пријаву теме дошла до закључка да је сагласна да тема докторске дисертације носи тај назив будући да је наслов теме адекватно формулисан.

Предмет истраживања докторске дисертације јесте утицај глобализације на савремени државно-правни поредак. Литература о значају и утицају глобализације претежно је усмерена на економске, научно-технолошке и културне аспекте али узроци и последице глобализације на државу и право нису научно и систематски обрађивани са становишта теорије државе и права и јавног права.

Глобализација је учестали, карактеристичан, базични процес свеопштег међусобног повезивања на планетарном нивоу у политичком, економском, техничко-технолошком, комуникацијском, информативном, културном а према томе и у правном смислу. Став о сличности свих историјских епоха глобализације треба преиспитати. Све досадашње епохе биле су мање или више глобалног карактера али савремени процес глобализације је по садржини обухватнији, потпунији, општији, технолошки савршенији, са далеко значајнијим утицајем и контролом на поједине регионе, државе и области и обухвата све битне елементе укупних односа и процеса који су у функционалном и симболичком смислу конзистентнији и делотворнији.

Сви суштински односи на националном плану државе и права су рецептивна репликација свих глобалних односа. Дакле, појаве и процеси који се нормирају нису својствени само појединим државама и друштвима већ се ради о општим и заједничким својствима са којима се суочавају све државе и свака понаособ. Свака појединачна

национална држава је глобално друштво у малом у коме се рефлектују сви карактеристични светски односи. Локално постаје глобално а глобално локално.

Овај процес има неколико битних обележја: прво обележје је сам процес констелирања новог међународног поретка који од униполаризма све више добија карактеристике конфликтног мултиполаризма са једном доминантном силом па стога плурализам моћи унутар светских оквира тражи институционализацију и стабилизацију; друго, унутар државе и права се дешавају два упоредна противречна процеса од којих је један процес десуверенизације а други процес ресуверенизације. Ништа мање није значајан процес усаглашавања и усклађивања државног и правног поретка који не иде без отпора и тешкоћа. Два основна разлога оптерећују овај процес: са једне стране, аргумент стабилизације националних влада а са друге стране, природа традиционалног друштва.

Предмет нормативно-правне регулације је друштво у његовој укупности деловања а ако такви друштвени односи све више задобијају глобални карактер онда и право има функцију нормирања глобализованих односа унутар државе. Предмет истраживања садржи већи степен општости и генералности. Право националних држава све више постаје израз материјализоване воље глобалне моћи, воље и интереса глобалних субјеката односно држава постаје средство глобалне моћи и воље глобалних интереса. Држава и право постају средство поопштавања универзалних вредности али и глобалних интереса. Савремена глобализација коју доминантно диктирају интереси великих и утицајних група и држава супер-сила има доминантно тоталитарни карактер са хегмоном претензијом потпуне контроле, не само материјалних ресурса већ и свих видова и аспеката људске егзистенције посебно политичке, економске, правне и културне. Тај процес има изразе са посебним значењем као што су: мондијализација, доминација либералне идеологије, позападњачење, глобална демократизација држава, ширење неолибералног капитализма и светског тржишта без националних баријера и ограничења, културни империјализам, велика историјска транзиција а са друге стране су уочљиви мање или више артикулисани интереси антиглобализма и суверенизма.

Логично се намеће теза о тенденцији глобалног управљања и глобалне нормативне регулације која показује два лика или аспекта: први је правно-етички и тиче се управљања глобалних али и општих и заједничких интереса и потреба уз поопштиву етику управљања узимајући у обзир интересе свих земаља, региона, области и

локалитета а други је кратолошки, хегемони, интересно изражен мотив глобалних олигархија и политичких елита које настоје да се квазилегитимишу универзално-етички а који фактички рационализују појединачне и посебне интересе глобалних актера.

Државна територија није више суверени ексклузивитет класичне државности. Уместо тога, користе се други изрази који осликавају нову реалност као што су: транстериторијалност, супратериторијални простор, интернационално, транснационално. Десуверенизација добија облике: хегемони или супраимперијални глобални суверенитет, подељени суверенитет, размрвљен суверенитет, делегиран суверенитет, партиципативни суверенитет, уступљен или дозвољен суверенитет, дифузан суверенитет. Посебно треба истаћи да зависне државе мање или више учествују у глобалном суверенитету са јасно одређеним односно ограниченим улогама и степеном аутономије у односу на глобалну моћ а често су то само "шалтери" деташиране и децентрализоване глобалне моћи.

Сувереност националне државе постаје предмет нормативне и фактичке проблематизације. Центар глобалне моћи је изнад нације и државе. Међународни поредак се може одредити као мултиполарни са доминантном силом-предводницом која постаје модел препоручене глобалне друштвености. Полазећи од тога, могуће је формулисати да се трансформација националне суверености ствара у четири облика: први је опстајање, стварање и обнова суверених империјалних држава које су истовремено и културно-цивилизацијска средишта; други облик су релативно независне државе; трећи облик се односи на полузависне државе које су од геостратешког значаја за државе-империје; а четврти облик су зависне државе/државице које готово немају своју самосталност и сувереност. Средиште суверене моћи се помера на империјално-хомоген, глобални ниво где је евидентан евроатлантски центризам. Суверена једнакост као принцип се преображава у реалитет суверене неједнакости држава.

Државно-правни поредак националних држава под утицајем глобализма добија одређене и видљиве карактеристике. Нормативни елемент правног поретка подразумева нормативну универзализацију права и нормативно усклађивање са нормама међународних интеграција као и нормирање једнотипског модела друштва, односа и процеса. Како материјални тако и формални извори права су нормативно одређени међународном политиком, међународним правом и другим политичким и правним актима, резолуцијама и декларацијама. Са друге стране, правни фактицитет полази од

прелиминарног сазнања да фактичка понашања и радње правних субјеката имају мању или већу несразмерност у односу на нормативно-правну задатост. То је условљено бројним факторима а пре свега правном традицијом и наслеђем, константама правне културе појединачних друштава и држава, различитим степеном економског, цивилизацијског и културног развоја. Иако нормативитет и фактицитет никада не досежу тачке подударности и потпуног приближавања, посебно у западним и транзиционим државама и друштвима, постоји мањи или већи степен удаљености између нормативног и стварног. Са треће стране, посебно треба указати на вредносни елемент правног поретка. Вредносни елемент правних поредака националних држава полази од сазнања да се универзалне вредности и савремена скала вредности озакоњују и правно позитивирају. Посебно се истичу вредности: достојанство човека, индивидуална права и слободе, једнакост, правда, либерална демократија, слободно тржиште. Код овог елемента најдиректније долазе у однос идеологија и право. Идеологија либерализма доживљава неупитну импостацију, институционализацију и превођење у правне норме. Друге идеологије, посебно идеологија социјализма, опстају у облику либералног социјализма или социјалног либерализма док национализам и традиционализам постају саставни део законодавства али са становишта глобализма више су сметња него допринос глобалном праву. Не треба посебно наглашавати да је право односно владавина права универзална цивилизацијска вредност која је у неразвијеним земљама и државама, у процесу консолидације демократије, још увек у раној фази имплементације.

Основни циљ истраживања није само научна дескрипција, већ научно објашњење и разумевање утицаја глобализма на државно-правни поредак. Преображаји државе и права, посебно у периоду глобализације и транзиције, представљају изазов за научно-методолошко истраживање емпиријских чињеница метаморфозе државе и могућност њене нормативне способности регулације друштвених односа. Поред научне дескрипције, типологизације, објашњења и разумевања истраживане појаве, неопходно је проналажење односно формулација научних закона (апстракција и генерализација) и одређени степен антиципације односно предвиђања интензитета, темпа, форми и степена глобалних интеграција. На основу тога, могуће је констатовати да се основни циљ истраживања изражава и у степену односно нивоу научног сазнања према неспорним методолошким критеријумима науке.

Методи истраживања. Утицај глобализације на државно-правни поредак захтева мултидисциплинарност јер се ради о сложеној појави и али и о чињеници да држава и право настају и функционишу под дејством различитих сложених и контингентних друштвених околности. С тим у вези, основна становишта истраживања се могу пронаћи у низу правних дисциплина попут: Теорије државе и права, Правне етике, Правне аксиологије, Социологије права као и Политикологије права.

Поред дисциплинарног, посебан значај има и научно-теоријска оријентација која је претежно критичка и етичко-хуманистичка док методолошки оквир подразумева, пре свега, неопходност употребе основних и општих научних метода. Конкретан научно-дисциплинарни приступ одређује и методолошки оквир који је доминантно правно-теоријски односно конкретније теоријско-критички, догматски, правно-херменеутички, правно-етички са суплементарним правно-социолошким и правно-политиколошким методама. Компаративно-правни метод је нашао своју пуну примену у поређењу декларативних и нормативних глобалних и националних нивоа анализе. Примена нормативног и емпиријског метода треба да омогући степен имплементације глобализованих норми и стандарда у државно-правни поредак националних држава.

Основне истраживачке технике и инструменти дисертације ће бити систематска, критичка и реконструктивна анализа садржаја као и научна опсервација и научно испитивање стварности у којима се савремена држава и право трансформишу и мењају. Полазећи од системско-структуралистичке методе неопходно је истражити генезу утицаја, развој, садржину и форму као и предвидиве консеквенце глобализације на савремени државно-правни поредак.

Узимајући у обзир постављене циљеве истраживања, у докторској дисертацији ће бити дефинисане следеће **хипотезе**:

Полазна основна хипотеза гласи да савремена држава мења свој суверенитет, улогу у међународном поретку као и унутрашње уређење а све под утицајем глобалних фактора и актера.

Општа хипотеза- глобални интегративни процеси мењају изворе, чиниоце, облик, садржај, функцију и суштину савременог националног државно-правног поретка.

Посебне хипотезе:

Хипотеза 1: Категорија суверености, посебно класични модел, се трансформише у нове облике и нивое суверености.

Хипотеза 2: Могуће је реално претпоставити, на основу аутпут критеријума, две изразите појаве: једна је постојање моћних глобалних група изван нације и државе а друга је постојање хиперсуверенистичких држава чија се моћ простире изван њихових граница.

Хипотеза 3: Поред дифузије суверенитета на више нивоа и врста, глобална моћ десуверенизује националне државе те им пружа могућност за сепаратне покрете, територијално ширење или смањивање суверених територија, распад држава али и настанак низа нових држава.

Хипотеза 4: Глобализација постаје основни материјални извор права, хетерогени (спољашњи) чинилац националних држава и законодавстава а такви извори као воља односно интереси глобалне моћи се формирају у савремени државно-правни поредак.

Хипотеза 5: Неолиберализам као специфична идеологија глобализма слаби национални капацитет суверености националних држава, сужава њене ингеренције у друштву, отвара њене границе утицају крупног капитала, нагриза локалне и етничке идентитете и реинтегрише национално друштво у аморфну масу међународне конкуренције.

Хипотеза 6: Модел интернационалног глобализма, као што је био глобални модел социјализма као светског процеса, претпоставља не само одумирање националне државе него и одумирање националног права.

Хипотеза 7: Имплементација неолибералне глобалне идеологије у унутрашње државно-правно уређење претпоставља следеће консеквенце: преношење суверенитета на глобалне интегративне форме, губитак економског суверенитета као и контроверзе између националног и европског грађанског идентитета.

Хипотеза 8: Глобализација, као и све друге појаве, има како позитивне тако и негативне импликације.

Хипотеза 9: Државна власт се налази у перманентној кризи поверења и подршке (легитимитета) јер објективно не може да испуни разнородна очекивања која су диктирана глобалним домаћајима.

Хипотеза 10: Отпори глобализацији не иду само у правцу суверенистичких тенденција националних држава већ и у смислу проблема усаглашавања правних система у условима постојања недвосмислене разлике у развоју реалног националног у односу на узорно евроатлантско односно глобално друштво, између развијеног европског простора и сиромашних, периферних и немоћних у међународним односима.

Кандидат Симић у пријави теме докторске дисертације такође наводи и **оквирни садржај и структуру докторске дисертације:**

УВОД

Прво поглавље

ТЕОРИЈСКА И МЕТОДОЛОШКА ПОЛАЗИШТА И ПРЕТПОСТАВКЕ

1. Теорија глобализоване државе и права

1.1. Држава-појам и метаморфозе државе и права

2. Државно-правни поредак и светски поредак

2.1. Реални међународни поредак v.s унутрашњи државно-правни поредак

3. Реинтегративна теорија државе или нова парадигма државе и права

Друго поглавље

ГЛОБАЛИЗАЦИЈА КАО ЧИНИЛАЦ ТРАНСФОРМАЦИЈЕ ДРЖАВЕ И ПРАВА

1. Појам, аспекти и димензије глобализације

1.1. Досег и делотворност објективног глобализма

2. Дебата о суверености

2.1. Метаморфозе суверености

2.2. Класични модел, модели подељеног суверенитета, десуверенизација

3. Омнипотенција суверености

3.1. Мега-државе и хегемоне империје

4. Глобалне интеграције и нужност прилагођавања

4.1. Глобална моћ- децентрализација глобалног управљања

Треће поглавље

ПОСЛЕДИЦЕ ГЛОБАЛИЗАЦИЈЕ НА ДРЖАВУ И ПРАВО

1. Конструкција државно-правног поретка

1.1. Модел светске државе-владе

1.2. Модел зависне политике и државе, друштва и права

1.3. Модел међузависног деловања држава

2. Хармонизација права

2.1. Унификација и типизација права

2.2. Јавне политике државе

2.3. Правне политике државе

3. Децентрализација глобалног полицентризма

3.1. Лимити националне државе

3.2. Децентрализација глобалне политике и примат међународног права

4. Емпиријски облици глобалних интеграција

4.1. Између дифузног и глобалног суверенитета

Четврто поглавље

ПОСТКОМУНИСТИЧКА ТРАНЗИЦИЈА КАО КОНСЕКВЕНЦА НЕОЛИБЕРАЛНОГ ГЛОБАЛИЗМА

1. Модел транзиционе државе

1.1. Типолошка мапа транзиционих исходишта државе и права

2. Транзиција права и друштва

2.1. Питање конгруенције друштва, државе и права

3. Демократска транзиција као пут до глобалних интеграција

3.1. Унотипска демократија као глобални модел интеграције

Пето поглавље

ОТПОРИ И ПАРТИКУЛАРНИ ОДГОВОР ГЛОБАЛНОМ УТИЦАЈУ

1. Противречности глобализације и дифузија консеквенци

1.1. Ресуверенизација и отпор глобализму

2. Обнова и оживљавање партикуларних, колективних и групних идентитета

2.1. Глобално неуправљиве целине, региони и културе

3. Конфликтне консеквенце глобализације

4. Србија у глобалном колоплету

5. Исходишта, перспективе и изгледи глобалних интеграција

ЗАКЉУЧНО РАЗМАТРАЊЕ

ЛИТЕРАТУРА

Садржај и структура докторске дисертације произлазе из основних а нарочито посебних хипотеза и дефинисаног предмета истраживања. Свака област и логичко структурирање материје унутар области произлазе из посебних хипотеза и индикатора и представљају дедуктивно-индуктивну инверзију постављеног методолошког оквира. Структура дисертације обухвата логички структуриране и усклађене целине које сагледавају значајне факторе и последице глобализације на унутрашњи поредак државе и права.

Уводна разматрања садрже образложене разлоге за избор теме, почетне претпоставке, дефинисање предметног оквира дисертације, очекивања, општи методолошки оквир и претпостављене исходе дисертације.

Прво поглавље - *Теоријска и методолошка полазишта и претпоставке* обухвата: Теорија глобализоване државе и права. Држава – појам и метаморфозе државе и права. Државно-правни поредак и светски поредак (уни или мултиполарни поредак). Реални међународни политички, економски и правни поредак у односу на унутрашњи државно-правни поредак. Реинтегративна теорија државе или нова парадигма државе и права.

Друго поглавље - *Глобализација као чинилац трансформације државе и права* треба да обухвати: Појам, аспекте и димензије глобализације. Досег и делотворност објективног глобализма. Мега-државе и обнова државно-правне теорије хегемоних империја. Глобалне интеграције и нужност прилагођавања. Дебату о суверености: класични модел, подељени суверенитет, десуверенизација националних држава. Омнипотентну глобалну сувереност и њене претензије на партикуларна и зависна друштва. Глобалну моћ – децентрализацију глобалног управљања.

Треће поглавље - *Последице глобализације на државу и право* обухватиће: Модел светске државе-владе као планетарни модел суверености. Модел зависне политике и државе, друштва и права. Модел међузависног деловања држава. Хармонизација права. Унификација и типизација права. Правне политике државе. Јавне политике државе. Националне институције државе као оперативно децентрализовани ниво глобалне политике и међународног права. Емпиријски облици глобалних интеграција.

Четврто поглавље - *Посткомунистичка транзиција као консеквенца неолибералног глобализма* обухвата: Модел транзиционе државе. Транзиција права и друштва. Питање конгруенције друштва, државе и права. Типолошка мапа транзиционих исходишта државе и права. Демократска транзиција као пут до глобалних интеграција.

Пето поглавље - *Отпори и партикуларни одговор глобалном утицају* обухвата: Противречности глобализације и дифузија консеквенци. Ресуверенизација. Обнова и оживљавање партикуларних колективних и групних идентитета. Глобално неуправљиве целине, региони, културе. Конфликтне консеквенце глобализације – конфликтни региони и кризна жаришта. Србија у глобалном колоплету. Исходишта, перспективе и изгледи глобалних интеграција.

Закључно разматрање треба да обухвати синтетичке сазнајно-искуствене налазе до којих се дошло у току истраживања предмета докторске дисертације. Конкретно, конклузивни садржај треба да да одговор на постојеће сазнање о овој области, да ревидира постојећа сазнања и презентује нова сазнања до којих се дошло у овом научно-истраживачком раду.

И на самом крају рада, налазиће се **списак коришћене литературе и других правних извора.**

3. Мера у којој образложење предмета, метода и циља уверљиво упућује да је предложена тема од значаја за развој науке

Свака недовољно истражена област је академски и друштвено легитимна. Свако (са)знање је посебан допринос професији и друштву у целини. Научна оправданост истраживања утицаја глобализације на националну државу и право се изражава у потреби свеобухватног, систематичног, искуствено проверљивог сазнања које је логички саобразно новој реалности глобализације и судбини националне државе и њеног права.

Друштвена оправданост истраживања се изражава у троструком смислу: прво, у подизању правне културе друштва, како лаичке правне културе, тако и професионалне правне културе, друго, сазнања која се очекују ће допринети превазилажењу заблуда како апстрактног глобализма тако и тврдокорног, конзервативног и неприлагодљивог национализма и, треће, ова дисертација може бити од користи креаторима политике и „законописцима“ да боље схвате, разумеју и примене глобалне стандарде али и уваже државни и национални интерес, да схвате и разумеју да се предмет нормирања (карактер и природа друштвених односа) морају добро познавати како би се приступило процесу правне регулације.

Кандидат је у својој пријави теме као и у образложењу теме докторске дисертације јасно формулисао предмет, метод и циљ истраживања. У том смислу, може се закључити да ће кандидат на систематичан начин приступити изради докторске дисертације уз коришћење адекватних научних метода. Из начина на који је кандидат образложио предмет и циљ истраживања, јасно је да је наведена тема итекако подесна за научно истраживање и за саму научну обраду те да је она, у исто време, и од непресушног значаја за развој науке у целини.

4. Образложење теме докторске дисертације омогућава закључак да је у питању оригинална идеја или оригинални начин анализирања проблема

Из самог прегледа пријаве теме докторске дисертације, јасно се закључује да ће кандидат Симић приликом обраде ове специфичне теме доћи до низа оригиналних идеја. Оригинална анализа проблема се види не само из постављених општих и посебних хипотеза већ се она прожима и приликом дефинисања предмета и циља истраживања. Као још један додатни аргумент који би ишао у прилог оригиналности идеје јесте једна посебна целина докторске дисертације која ће у целини бити посвећена емпиријским облицима глобалних интеграција.

Такође, оригиналност произлази и из представљене структуре коју ће кандидат следити у изради докторске дисертације. Из ње се јасно може приметити да ће се аутор бавити бројним проблемима који постоје у овој области. Осим тога, кандидат у пријави теме докторске дисертације истиче да је глобализација најзначајнији чинилац који радикално трансформише државу и право те да он и читаву целину докторске дисертације управо посвећује појашњавању утицаја тог глобалног феномена на различите државе и права. Посебна целина рада је посвећена и последицама које глобализација има у односу на државу и право. У оквиру закључних разматрања, кандидат ће дати не само свој осврт на глобализацију већ ће науци допринети и у погледу предлагања начина на који се проблеми у тој области могу успешно разрешити.

5. Усклађеност дефиниције, предмета истраживања, основних појмова, предложених хипотеза, извора података, метода анализе са критеријумима науке уз поштовање научних принципа у изради коначне верзије докторске дисертације

На основу пријаве и образложења теме докторске дисертације, може се видети да су основни појмови, хипотезе истраживања, коришћени методи као и коришћени извори у складу са критеријумима науке те да ће кандидат приликом израде докторске дисертације поштовати све научне принципе који се од њега траже. Кандидат ће приликом истраживања употребити низ релевантних, како домаћих тако и страних извора, те ће и тиме допринети квалитету докторске дисертације. Као што је и јасно

указано у претходној целини овог извештаја, кандидат ће посебну пажњу посветити проблематици утицаја и последица које глобализација има на савремену државу, право, правни и друштвени систем.

6. Компетентност ментора

Предложена тема докторске дисертације под насловом “Утицај глобализације на савремени државно-правни поредак” припада пољу друштвено-хуманистичких наука, научној области правне науке, ужој научној области Теорија државе и права.

За ментора предложене теме докторске дисертације је предложен проф. др Срђан Ђорђевић, редовни професор на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу, на ужој научној области Теорија државе и права.

Референце ментора, у складу са стандардом 9 за акредитацију студијског програма докторских академских студија:

1. ĐORĐEVIĆ, Srđan, PALEVIĆ, Milan, RAPAJIĆ, Milan. Coalition Government and Possible Course of UK Political and Electoral System Reform after 2010 Parliamentary Elections. *Lex localis : revija za lokalno samoupravo*. 2013, vol. 11, br. 2, str. 157-176. ISSN 1581-5374. [COBISS.SR-ID 512882608] M22
2. ĐORĐEVIĆ, Srđan, RAPAJIĆ, Milan. The Influence of Populism on the Constitutionality of European countries. У: SITEK, Magdalena (ур.), DAMMACCO, Gaetano (ур.). *Europa of Founding Fathers : Investment in the common future*. Olsztyn: The Faculty of Law and Administration at The University of Warmia and Mazury, 2013. Str. 485-498. ISBN 978-83-62383-40-5. [COBISS.SR-ID 512941232] M31
3. ЂОРЂЕВИЋ, Срђан. Јавне услуге и цивилно друштво. У: МИЋОВИЋ, Миодраг (ур.). *Услуге и услужна правила : [Зборник реферата са Међународног научног скупа одржаног 13. маја 2016. године, на Правном факултету у Крагујевцу.]*. Крагујевац: Правни факултет, Институт за правне и друштвене науке, 2016. Стр. [449] -455. ISBN 978-86-7623-065-5. [COBISS.SR-ID 513220016] M31
4. ĐORĐEVIĆ, Srđan. Ekonomija u iranskom Ustavu = Economy in the Iranian Constitution. *Socioeconomica : naučni časopis za teoriju i praksu društveno -*

- ekonomskog razvoja*. 2015, god. 4, br. 7, str. 195-196. ISSN 2217-7558. <http://socioeconomica.info/xmlui/bitstream/handle/11171/171/13.%20Djordjevic.pdf?sequence=1>, DOI: doi. [COBISS.SR-ID 513134512] **Econlit list**
5. ĐORĐEVIĆ, Srđan. Political and Teritorial Autonomy of Vojvodina in Serbia. Y: KARLHOFFER, Ferdinand, PALLAVER, Gunther. *Federal Power-Sharing in Europe*. Baden-baden: Nomos Verlagsgesellschaft, 2017. Str. 251-264. ISBN 978-3-8487-4043-7. [COBISS.SR-ID 513346736] **M14**
 6. PURIĆ, Sveto, ĐORĐEVIĆ, Srđan. Economic system in the constitutional structure of the Republic of Serbia. *Facta Universitatis. Series, Economics and Organization*. 2014, vol. 11, br. 1, str. 1-8. ISSN 0354-4699. <http://casopisi.junis.ni.ac.rs/index.php/FUEconOrg/article/view/323/103>. [COBISS.SR-ID 513017264] **M51**
 7. PALEVIĆ, Milan, ĐORĐEVIĆ, Srđan. Freedom of information and abuse of media in the process of globalization. *Webology*. 2013, vol. 10, br. 1, 1 elektronski optički disk (cd-rom). ISSN 1735-188X. <http://www.webology.org/2013/v10n1/a104.html>. [COBISS.SR-ID 512911536] **M23**

7. Закључци и предлог Комисије

Након увида у приложену пријаву и на основу чињеница и ставова изнетих у претходним тачкама Извештаја, Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације доноси следеће

ЗАКЉУЧКЕ

1. Кандидат Дејан Симић испуњава све услове за пријаву теме докторске дисертације прописане Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Крагујевцу и Статутом Правног факултета Универзитета у Крагујевцу с обзиром на то да је положио све испите и испунио све обавезе предвиђене студијским програмом докторских академских студија Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и да је објавио потребан број радова из научне области из које пријављује тему докторске дисертације.
2. Тема докторске дисертације коју је кандидат предложио припада научној области изабраног студијског програма и научној области за коју је Правни факултет Универзитета у Крагујевцу матичан.
3. Предложена тема докторске дисертације је добро формулисана и образложена, од значаја је за развој науке и представља оригиналну идеју па је из тих разлога подобна за обимнију научну обраду у форми докторске дисертације.
4. Предложени ментор, др Срђан Ђорђевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, је биран за ужу научну област Теорија државе и права, којој припада предложена тема докторске дисертације, испуњава услове да буде ментор за вођење докторских дисертација у складу са стандардом 9 за акредитацију студијских програма докторских академских студија на високошколским установама и не води више од 5 доктората истовремено.

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације упућује Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и Већу за друштвено- хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу

ПРЕДЛОГ

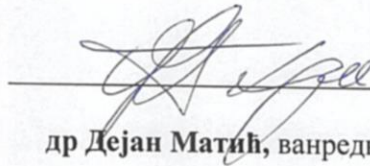
да донесе одлуку којом се кандидату Дејану Симићу одобрава израда докторске дисертације под називом “Утицај глобализације на савремени државно-правни поредак.”

Комисија прихвата предлог кандидата и за ментора предлаже др Срђана Ђорђевића, редовног професора за ужу научну област Теорија државе и права на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

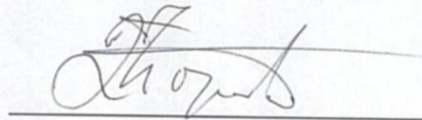
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Срђан Ђорђевић, редовни професор,
Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу,
ужа научна област Теорија државе и права

др Дејан Матић, ванредни професор,
Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу,
ужа научна област Теорија државе и права

др Драгана Ђорић, доцент,
Правни факултет, Универзитет у Новом Саду,
ужа Теоријскоправна научна област